

Chương 70: Bán Thân

(Số từ: 3010)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

20:33 PM 01/07/2025

Mọi người không cần phải lúc nào cũng túc trực bên cạnh ta, nên nếu muốn trở về Âm Địa thì cứ việc đi.

Sau khi dẫn dò Airi truyền lời của tôi đến tất cả tù nhân, tôi đã có một cuộc họp với Sarkegaar, Eleris và Loyar ở một nơi hẻo lánh.

"Mọi người đã vất vả rồi. Không ai bị thương cả, nên chúng ta đã đạt được kết quả tốt nhất."

"Tất cả là nhờ vào trí tuệ và lòng dũng cảm phi thường của ngài."

Sarkegaar lại buông lời tăng bốc tôi, trong khi Eleris mỉm cười.

"Thật ra thì tụi mình đã gặp may. Bọn chúng đã chết sững một lúc lâu sau khi thấy một con rồng xuất hiện giữa cuộc đột kích."

"Đúng là bất ngờ thật."

Sarkegaar đã biến thành hình dạng rồng, nên đó không phải là một con rồng thật sự xuất hiện.

Rồng vốn là sinh vật huyền thoại, nên chẳng có ghi chép nào về việc tận mắt nhìn thấy chúng cả. Ông chỉ đơn giản là biến thành hình dạng mà mọi người nghĩ một con rồng trông như thế nào.

Rồng không tồn tại, và kể cả nếu có tồn tại, cũng không ai biết liệu chúng có trông giống như những gì mọi người tưởng tượng hay không.

Nếu bọn Thánh Kỵ Sĩ tỉnh khỏi cơn ngủ sờ nhanh hơn một chút, có lẽ một vài tù nhân đã không thể được giải cứu, hoặc Loyar hay Eleris đã có thể bị thương nặng hoặc thậm chí bỏ mạng.

Tôi đã kinh hãi khi nghĩ đến chuyện gì sẽ xảy ra nếu tôi không dùng đến chức năng Viết Lại để đảm bảo mọi người đều an toàn. Dù sao đi nữa, tôi rất vui vì mọi chuyện đã diễn ra như thế này.

"Tôi nghe nói ngài đã bảo các tù nhân rằng họ có thể tự quyết định nơi mình muốn đến?"

Tôi gật đầu trước câu hỏi của Loyar.

"Nếu họ có thể trở về Âm Địa và sống trong yên bình thì sẽ tốt hơn. Không cần phải cố quá làm gì."

Bí mật đưa 100 người vào Đế đô không phải là việc tôi có thể làm được với trình độ hiện tại. Họ cũng đã mất đi năng lực ma thuật. Bản thân tôi tự bảo vệ mình còn khó, nên không thể nào bảo vệ cả họ được.

Vì vậy, tốt nhất là họ nên trở về Âm Địa, nơi vẫn còn tương đối hoang sơ và chưa bị con người động đến.

Một lúc sau.

Sau khi Airi báo rằng họ đã bàn bạc xong, tôi quay trở lại nơi các tù nhân đang tập trung.

Trông ai cũng buồn bã. Có lẽ họ đã nghe Eleris và Sarkegaar kể về những gì tôi đang làm ở đây. Rằng tôi đã trà trộn vào Đế đô và theo học tại Temple để tái thiết Ma Giới.

Hoàng tử đang âm thầm thực hiện một kế hoạch vĩ đại như vậy ngay giữa lòng địch, còn họ lại cảm thấy mình thật thảm hại khi không thể giúp được chút gì. Họ cảm thấy mình chỉ là gánh nặng trong tình trạng hiện tại.

"Mọi người quyết định xong cả chưa?"

Airi gật đầu trước câu hỏi của tôi.

"Gần như mọi người đều quyết định trở về Âm Địa..."

Chúng tôi đã liều mình để cứu Airi và những người khác, nên họ có vẻ áy náy vì không thể làm được gì cho chúng tôi. Trước đây

có lẽ cô ghét tôi lắm, nhưng giờ đây cô có vẻ thực sự hối hận vì đã trêu chọc và bắt nạt tôi.

"Không cần phải áy náy đâu. Hãy quên đi chiến tranh và giao tranh. Cứ sống một cách yên bình là được."

Như thể cảm động trước sự quan tâm của tôi, họ bắt đầu rom róm nước mắt. Họ sẽ được gửi đến một nơi sâu trong Âm Địa, nơi không một con người nào có thể chạm tới.

Niềm kiêu hãnh của những ác quỷ cấp cao đã biến mất cùng với cặp sừng của họ. Ở đây cũng có những chủng tộc khác, nhưng họ dường như cũng đã nhận định rằng mình chẳng giúp ích được gì cho chúng tôi.

Chắc chắn việc sống một cuộc đời tự do ở Âm Địa đối với họ là lựa chọn tốt hơn nhiều so với việc sống như nô lệ cho con người.

"Vậy tôi sẽ chuẩn bị ma thuật."

Eleris bắt đầu chuẩn bị cho ma pháp dịch chuyển hàng loạt. Bây giờ đã là ban đêm và số lượng người cũng chỉ có chừng đó. Nếu thi triển hai lần, cô hẳn có thể dịch chuyển tất cả họ đến Âm Địa. Sau khoảng một giờ, Eleris đã có thể gửi hầu hết các tù nhân đến Âm Địa.

"....."

"....."

Tôi đang ngậy người nhìn những người vẫn còn ở lại.

"Các người không trở về sao?"

Khoảng 11 succubus, bao gồm cả Airi, vẫn ở lại đây. Họ cứ nhìn tôi chăm chăm.

Không.

Cô đã nói là *gần như* tất cả sẽ trở về. Vậy nghĩa là có một vài người không muốn đi hử?

"...Tụi này không muốn quay về."

Airi lên tiếng đại diện cho họ.

"...Không, vậy mọi người muốn làm gì nếu không muốn quay về?"

"Bọn này không thể làm được nhiều việc và cũng không giúp ích được gì nhiều trong chiến đấu, nhưng tớ vẫn là một thành viên Hoàng tộc của Ma Giới. Cậu cũng đang cố gắng, Valier, nên tớ không thể cứ thế trở về Âm Địa, quên đi mọi chuyện đã xảy ra và sống một cuộc đời thoải mái được."

Airi dường như nghĩ rằng tôi, kẻ trước đây có tính cách như một con chó, đang hoàn toàn bất lực khi ẩn mình giữa lòng Đế quốc, nên cô muốn giúp tôi một tay với tư cách là một thành viên Hoàng tộc của Ma Giới. Mười người còn lại cũng có suy nghĩ tương tự.

Không, có vẻ như họ đã quyết tâm rồi.

Tôi biết họ thực sự muốn trung thành với tôi, và đền đáp món nợ với tôi, nhưng họ định làm gì khi ở lại đây chứ?

“Tụi này đã mất hết sức mạnh. Tớ biết rằng sẽ không giúp được gì nhiều, nhưng những cơ thể này là vũ khí duy nhất tụi này còn lại để cống hiến.”

".....Vậy các người định làm gì?"

Airi nhìn tôi với vẻ mặt toát lên sự quyết tâm.

“Cậu cần tiền để sống ở Nhân Giới.”

"Đúng vậy."

"Và tớ biết rằng đôi khi những khoản tiền khổng lồ có thể gây ra một mối đe dọa lớn cho chính Nhân Giới."

Tôi không biết liệu trong tương lai Đế quốc có xảy ra khủng hoảng tài chính hay không, nhưng không có luật nào quy định rằng nó sẽ không xảy ra. Vậy rốt cuộc cô muốn nói gì?

"Kinh doanh đấy, Valier."

Ý cô là sao?

"Nếu bọn này có thể đạt được thành công lớn về mặt thương mại và nắm giữ những đồng tiền vàng của Đế quốc trong tay, điều đó sẽ giúp ích rất nhiều trong việc khôi phục Ma Giới."

"Ồ, đó là một kế hoạch tuyệt vời. Đúng như dự đoán của Công chúa Điện hạ. Tôi không thể không ngưỡng mộ sự thông thái của người."

Ý là, cô không sai. Sarkegaar gật gù hưởng ứng như thể lời của cô đủ hợp lý.

"Sau khi tái lập đủ quyền lực, nếu chúng ta nắm chắc tài chính của Nhân Giới, chúng ta có thể chiến thắng loài người mà không cần phải gây chiến. Chúng ta cũng có thể chia rẽ Đế quốc và đẩy nó vào vòng xoáy hỗn loạn. Từ trước đến nay chúng ta chỉ dùng vũ lực để gây chiến, nhưng lần này chúng ta sẽ sử dụng mọi phương tiện có sẵn."

Nghe những lời của Airi, biểu cảm của Eleris ngày càng trở nên phức tạp.

Đó là một biểu cảm dường như đang hét lên *"Không, con nhóc đó đang nói gì với con của mình vậy?"*.

Nữ hoàng Succubus, một ác quỷ cấp cao, đang khuyên tôi nên chiếm lấy sức mạnh tiên tộ của Đế quốc trước để dẫn nó đến sự sụp đổ. tôi hiểu rằng cô đang cố gắng lật đổ Đế quốc nhưng đó không phải là một lời khuyên khá độc đáo sao? Thay vì nói "Hãy hủy diệt chúng bằng sức mạnh và ma thuật!", cô lại nói "Hãy gây ra một cuộc đại suy thoái kinh tế ở Đế quốc!".

Nhưng cuối cùng thì, cô đã đúng.

Tuy nhiên, điều đó thì liên quan gì đến việc họ không muốn quay về?

"Ồm... Cô nói đúng. Hoàn toàn đúng, nhưng không đời nào tôi có thể giỏi về thương mại và tài chính được. Tôi vẫn đang theo học tại Temple nữa... Và theo như tôi biết, thương mại đòi hỏi một lượng vốn khổng lồ. Chúng ta không có nhiều tiền đến thế."

Chúng tôi không còn cách nào khác ngoài việc phạm tội hoặc lợi dụng ma thuật của Eleris. Dù tôi chẳng hề muốn làm vậy.

"Cậu không cần phải lo lắng về điều đó."

Airi chỉ vào bản thân và những succubus còn lại, như thể cô đã nghĩ đến vấn đề vốn liếng rồi.

"...Cô làm sao vậy?"

"Nếu cậu bán chúng tôi làm nô lệ cho con người, cậu sẽ có thể kiếm được rất nhiều tiền. Số tiền đó hẳn là đủ để dùng làm vốn..."

"Hả? Cái thứ cắt chó gì thế này?!"

Tôi vừa mới cứu các người khỏi kiếp nô lệ, tại sao các người lại bảo tôi bán mình làm nô lệ để lấy tiền chứ?

Khi tôi hét vào mặt cô ấy, Airi gào lên.

"Dù vậy, đây là điều tốt nhất bọn này có thể làm cho cậu! Đây là cách duy nhất tụi này có thể hữu dụng trong tình huống này. Nếu

không bọn này hoàn toàn vô dụng! Nếu tớ có thể trả thù loài người bằng cách vứt bỏ lòng tự tôn nhỏ mọn của mình, tớ có thể làm điều đó hàng trăm lần!"

"Chết tiệt!"

Có lẽ vì tôi đã nói với cô rằng tôi đã quên hết những gì mình đã làm, Airi dường như sẵn sàng chết vì sự nghiệp này.

"Valier, tụi này đã quyết định rồi. Cậu không cần phải lo lắng. Nếu là để tái thiết Ma Giới, đây chỉ là một cái giá quá rẻ để trả. Cho nên..."

-Thưa Điện hạ!

-Thưa Điện hạ!

Phía sau cô ấy, các succubus đang gọi tên tôi như thể đang hô khẩu hiệu.

"Im hết đi!"

Mấy thứ nhảm nhí này cũng có giới hạn thôi chứ.

Bất kể tôi có quát mắng hay không, các succubus vẫn khóc lóc và cầu xin tôi bán họ đi.

Chuyện này làm tôi phát điên mất.

Sau khi chúng tôi cố hết sức giải cứu các succubus khỏi chợ đen, họ lại quyết định trở thành nô lệ một lần nữa với hy vọng tái thiết Ma Giới.

Một vài người đã trở về, nhưng còn 11 người, bao gồm cả Airi, vẫn ở lại, cố gắng báo đáp ân tình họ đã nhận được ngay cả khi phải làm những việc như thế này, để trở thành điểm khởi đầu cho tôi trong việc chiếm đoạt tài chính của Đế quốc nhằm tái thiết Ma Giới.

Chuyện này không phải là quá kỳ quặc sao, kể cả khi mạch truyện này đã đủ điên rồ rồi? Họ nói rằng họ muốn bán mình với giá cao, gây vốn cho tôi, giúp tôi chiếm lĩnh lĩnh vực thương mại của Đế quốc và tạo ra sự hỗn loạn tột độ khi chúng tôi quyết định gây chiến lần nữa.

Tất nhiên, điều này hoàn toàn không thể chấp nhận được. Sarkegaar có nói rằng đó sẽ là một ý kiến hay, trong đầu đã tính toán đầu vào đấy, nhưng nhanh chóng ngậm miệng lại khi thấy tôi tỏ ra nghiêm túc.

Rõ ràng, họ cảm thấy rất tuyệt vọng sau khi mất hết sức mạnh, và dường như đã nghĩ rằng đây là cách duy nhất họ có thể hữu dụng.

Xét đến lời của Airi rằng chúng tôi nên nắm chắc tiền bạc của Đế quốc, có thể làm rung chuyển nền kinh tế của chúng, đây chắc chắn là một kịch bản rất hợp lý. Với điều kiện là tôi phải cực kỳ có năng khiếu về thương mại. Tất nhiên, tôi thì không.

Ý là, ở kiếp trước tôi còn chẳng thèm liếc nhìn thị trường chứng khoán lấy một lần. Tôi chẳng biết gì về mấy thứ này cả.

Khi tôi nổi giận và nói với cô rằng chuyện này sẽ không bao giờ xảy ra, Airi bắt đầu nghĩ đến những cách khác.

"Vậy thì hay là tất cả bọn này tham gia vào một nhà thổ và gửi cho cậu một khoản tiền nhất định mỗi tháng? Sẽ không phải là một khoản tiền lớn, nhưng vẫn..."

"...Tại sao đầu óc cô lúc nào cũng đi theo hướng đó vậy?"

Tại sao lại thế này? Có phải vì cô là một succubus không? Tôi nghĩ thà chết còn hơn là để họ gửi cho mình số tiền kiếm được sau khi bán thân như thế này. Thay vì chấp nhận nó, tôi sẽ gửi trả lại ngay cho họ.

"Tụi này... không được sao?"

Tôi thở dài trước câu hỏi của cô nàng.

"Này, tôi không biết liệu nói ra có bị coi là thô lỗ không, xét đến việc mọi người là succubus, nhưng tôi thực sự không muốn các người làm loại công việc đó, hiểu chứ? Và tôi thậm chí không muốn chạm vào số tiền kiếm được theo cách đó. Trung thành và

muốn tái thiết Ma Giới là tốt, nhưng làm sao có thể có Ma Giới mà không có ác quỷ? Có thể có ác quỷ mà không có Ma Giới. Tôi thực sự không quan tâm nếu mọi người rời đi và tìm con đường sống cho riêng mình. Nghe rõ chưa?"

"Thưa Điện hạ! Nếu không có Ma Giới, loài ác quỷ với tư cách là một..."

"Im đi!"

"Vâng, thưa Điện hạ..."

Sarkegaar cố gắng ngắt lời, nhưng sau khi tôi hét vào mặt hắn, ông đành im lặng, dù trông có vẻ hơi suy sụp.

Các succubus lại bắt đầu rơi lệ khi tôi bảo họ hãy tìm con đường sống hạnh phúc cho riêng mình, nhưng họ vẫn muốn trung thành với tôi.

Bất cứ điều gì tôi làm đều phản tác dụng.

Họ chỉ xem tôi không khác gì một vị vua nhân từ, nên dù tôi nói gì cũng chỉ củng cố lòng trung thành của họ đối với tôi mà thôi.

Không! tôi không phải là vị vua nhân từ nào cả, tôi chỉ thật tâm muốn các người sống cuộc đời của mình thôi! Thật là phiền phức quá đi!

"Tôi không chắc mọi người có thể làm gì, nhưng tôi chắc chắn có điều gì đó các người có thể làm đủ tốt. Hay là lái xe ngựa hoặc mang gạch thì sao?"

Tôi tưởng tượng ra một cảnh Nữ hoàng Succubus đang làm công việc chân tay. Thực ra như vậy còn tệ hơn nữa à? Không, ý là, đúng mà phải không?

"Nhưng sẽ rất khó để gây đủ vốn để chiếm lĩnh Thế giới Tài chính của Đế quốc bằng những cách đó..."

Tôi chẳng biết nói gì với điều đó.

"Không sao cả, cứ làm bất cứ điều gì mọi người muốn miễn không phải là những việc như thế này. Các người có thể làm việc trong một quán bar, một quán trọ hoặc bắt đầu kinh doanh vận tải, mọi thứ đều ổn."

Ngay cả việc tưởng tượng các succubus trở thành một tập đoàn vận tải xuyên lục địa cũng khiến tôi suýt bật cười, nhưng tôi chẳng thể làm gì khác được.

Airi ngậm miệng lại và không nói thêm lời nào một lúc lâu, như thể đang suy nghĩ về điều này.

Cô nói rằng cô muốn trở nên hữu dụng hết mức có thể, ngay cả khi phải đặt mình vào nguy hiểm, nhưng cô có vẻ rất buồn khi tôi từ chối như vậy.

"...Hừmm... Được rồi, Valier. Tớ không biết làm nhiều việc khác, nhưng tớ sẽ không bao giờ làm điều gì mà cậu không thích."

Nếu tôi là Valier thật sự, tôi sẽ cảm thấy một cảm giác thành tựu to lớn khi nghe kẻ từng bắt nạt mình nói những lời như vậy trước mặt mình.

Tuy nhiên, tôi chỉ cảm thấy thực sự nặng nề bởi những gì Airi đang làm.

"Tớ sẽ đảm bảo trở thành một người có thể giúp cậu bằng mọi cách có thể."

Nhìn thấy vẻ mặt đó của cô nàng, nói rằng cô sẽ làm bất cứ điều gì tôi muốn, khiến tôi cảm thấy áp lực kinh khủng vì tôi có cảm giác cô sẽ thực sự làm bất cứ điều gì tôi yêu cầu.

Tất nhiên, tôi không thể dùng vũ lực để thay đổi suy nghĩ của cô nàng, nên tôi phải tìm cách khác. Tôi biết rõ điều đó.

Nhưng mà.

Cô là một succubus...

Và còn là Nữ hoàng nữa...

Điều đó.

Cả hai chúng tôi đều là thành viên hoàng tộc, nên địa vị cũng ngang nhau...

Chà...

À, tôi không thể làm vậy được.

Ý là, kiếp này tôi vẫn còn vị thành niên mà!

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

THẤY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỦNG HỘ TÔI QUA:

BIDV | **VietQR**

NGUYEN TIEN LUC
6910814828
BIDV - CN DONG THAP PGD MY THO

Nguyễn Tiến Lực
SĐT: *****550

QR Nhận Tiền

Nhận tiền từ mọi Ngân hàng và Ví điện tử

mo mo | **VietQR** |

Thanks For Reading